

מיهو השופר בראש השנה?

יום עיון-מכון מאיר

מווציא שברי קולות - קעדרים או ארכויים יותר (תרועה או טברים) - וכן משמי קול שבור. הרי זה קול התנועה המיזורית והמווצאת, קול המשען

9. אורות הקודש ג' עם רלה'
הליםוד שהאדם הוא יציר מרכיב ברוחניותו, משתי נפשות, נפש טובה אליה, ונפש רעה בהמתה, והוא אחד מהיסודות היוצרים ונכדים להארת הדרך של ההבנה האנושית במחות הנפש, והסביר היוצר סלול בדרך החיים המסורים. השלמים. האדם יכול למצא קורת חוח תמיד על ידי זה... מרגיל האדם בזה את עצמו להבטח על מגנותיו ועל דבר העומד מחוץ לעצמו העיקרית, וזה שופט הוא את עצמו בצדך.

10. אורות התורה יא' ב'
האדם הישר צריך להאמין בחיים. לומר שיאמין בח' עצמו והרגשותיו ההלוכות בדרך ישירה מיסוד נפשו, שם טובים וישראלים ושם מיליכים בדרך ישירה. התורה צריבה שתיהיה נר לרגלו, שעל דה יראה את המקום שם הטעות עלולה, שלפעמים תתע הנפש בתהו לא דרך. אבל המעד התמידי צריך להיות הבטחון הגפני. האיש היהודי מחייב להאמין, שנשמה אליה שרויה בקרבו.

11. אורות תורה י' טו'
אנו רואים שכשכיבוטים על העולם לשפטו מצד ההשפעה של הנגינות שבתורה בלבד, ולא השפעתה של תורה חסיד הנכונות ממקור החסידות הצפוניה, מתנדלת מאייד מدت הדין, שנאת הבריות ויאוש מכל צד, ואין דרך לעמוד במעמד נפשי מותוביל בקדושה בדרך שפרצחות רבות מודמעות בו, כי אם בחיצרונות של הדיקנות העולה מהשפעתה של התורה הנגנית עם חסידה ואור פניה של התורה הצפוניה, שאו מתחזנים החסדים והגבורות ביחיד ובאים לידי מותוק.

ונסעו הפענויות הוזים תיבעת תרועלת יתקעו
לפיסיעם: (ט) ובתקהיל את התקהיל תתקעו ולא
תריעו... (ט) וכי תבא מלוחות בארץכם על הארץ
האזור אתכם ותערעתם בזעירות... (ט) ובאים שבקצתכם
ובמושיעיכם ובראשי ודרשיכם ותקלעתם בזעירות...

5. גمرا ראש השנה לד' א'
...ומני שפשוטה לפניה תלמוד לומר ותקעתם תרועה ומני
שפושטה לאחריה תלמוד לומר תרועה יתקעו.

6. משנה ראש השנה כו' א' ורשב' ורמאי במקום
כל השופרות כשרים חוץ משל פרה
כל השופרות החלוין מלשון שפורת אבל השאר אין חלוין
כגון של ראם ...
אין בכלל השופרות אלא הקרניהם החלוין שיש להם זכרות
בפנים ונולדו נקלף מן הזכורות. אבל קרני רוב החווות שח' עטם
אתה אין שם בלשון הקודש שופר אלא קרן

7. אמרי הראי השופר והחצירות
היהדות הטבעית מובעת היא בתקיעת השופר הכליל הטבעי,
אמנם היהדות הטכנית היא מובעת בתקיעת החצירות כל'
המעשה המתוקן במפעלו של האדם, באמנותו הטכנית.

8. דבר הריש ויקרא כג' כד'
משמעות "תקע": להכנס ריבר בכות, על מנת שיישאר שם דרך קבוע: לנוצע, לתחוב, לשקע. ומכאן גם תקיעת בית, שהוא סמל להתחייבות. שם הקביעות מוסמלה בתועאה שנתקוונה לה: התקוע מוסר אל כפו ומניחה דרך קבוע בכי חבירו. וכעין זה מושגונות התקיעיה האמוריה כאן. התקוע בחוץירה נופה בה אויר ללא הרף ובר מוציא קול שאיןנו פוסק (פטוטה). הרי זו קול של קרייה. "תרועה" משורשת "רעע", "רועל": לטרבור. המרייע

1. במדבר כט' א' ויקרא כג' כד'
ובז'רען גשבייע באודר לווזרן מקריא קדש יהיא
לכם ... יום תרועלת יהיא لكم:
בז'רען גשבייע באודר לווזרן יהיא לכם שפטון אכזרו
תרועלת מקריא קדש:

2. ויקרא כה' ח'-ט'
ספרת לך, שבע שבעת שבעים—שבע שבעים, שבע
פעמים; ודי לך, חמיש שבע שבעת שבעים, תשל
וארבעים, שזאת והעברת שופר תרועלת, בערבים, השבע
השביעי, בעשרה, לחזור, ביום, לכפרים, השבע
שופר, בכל-ארצכם וקדשתם, את שנות המושבים
שזאת, ובראותם לזרר בארי, לכל-ישראל; יובל דוא,
הגדית لكم, שבעתם איש אל-אוותה, ואיש אל-
משפוזתו תשיבו.

3. גمرا ראש השנה לג' א'
תנו רבנן מני שבשופר ת"ל— והעברת שופר תרועה אין
לי אלא בזבוב בראש השנה מני תלמוד לומר בחודש
השביעי שניין תלמוד לומר בחודש השבעי ומה תלמוד
לומר בחודש השבעי שייחיו כל תרעות של חדש שביעי
וה כוה

4. במדבר י' ב'-ט'
(ט) עיטה לך שטי וצערת כסוף מקריא געלת אTEM
ודי לך למכרא געלת ולמוסע את המזונות: (ט)
ותיקעו בך וצערו אליך כל העלה אל פתו אל
בזער: (ט) ואם באזות יתקשו וצערו אליך געלת
ראשי אלפי יישראל: (ט) ותקעתם תרועלת ונסעו
לפזונות החזים קדרמה: (ט) ותקעתם תרועלת שעינית